

1. I bilo je do pred kraj prošlog milenijuma doba podnošljivijeg zemaljskog ropstva. Ropstvo je svejedno ropstvo, ali ako njegova težina ne pritiskuje do samog gušenja – ono se i ne doživljava kao strašno i ne rađa jaku žeđ za slobodom.

2. I biće, jer mora po Zakonima Stvoriteljevim, doba bez Zlog Boga Zemlje, doba u kojem će ljudima biti otvoreni putevi za lakši rast, za neiluzorno aktiviranje Moći, za neiluzorno oslobađanje Radosti i Ljubavi, za život dostojan ljudskog bića.

3. Između onoga što je bilo i ovoga što će biti – živimo u međuvremenu, u međuvlašću, između Gospodara Zemlje koji još ne odstupa, a moraće, i novog planetarnog stanja u kojem ćemo postupno sami postajati gospodarima planetarnog života, uz pomoć dobrih bogova koji neće imati gospodarske ambicije, jer im takve ambicije nisu u biću.

4. Dominantna masa čovečanstva je u ovoj fazi međuvlašća opsednuta i dalje, kao da je sve kako je nekada bilo, opsesijama, igrama i vrednostima Materije i Iluzije, njima sasvim normalno život teče kao i uvek, kao i oduvek, oni se kontinuirano provode na trusnom području u čijim dubinama zlokobno rastu vibracije nadolazećeg strašnog zemljotresa-smene doba.

5. Leševi dominantne mase čovečanstva pevaju svoju labudovu pesmu, uz nove investicije, uz nove profite, uz nove stambene i poslovne zgrade i automobile, uz zabave koje ih vrebaju na sve strane, uz milione svakodnevnih besmislica koje im blistaju smislom koji ni za šta na svetu ne bi pristali da dovode u pitanje.

6. Leševi – duhovno mrtvi, kao što Imanuel reče: „Pustite da mrtvi sahranjuju mrtve, a vi krenite putem duha!“, i: „Ovaj svet je leš, u kojm se leševi raduju lešu…“, tj. ovaj svet je već truli panj, mrtvo bivše veliko drvo, iz kojeg tek treba da počnu da izbijaju novi mladari.

7. Oni koji su budni ili se bude, koji su živi ili daju znake života – opravdano zavide fizički mrtvima zbog muka koje im se obrušavaju na um, duh i telo, te pritiskuju dušu kao njihovu poveznicu.

8. I oni nisu ni na nebu, ni na zemlji.

9. Iluzorne vrednosti im nisu motivatori, ne pokreću ih na ispunjenje u bavljenju Materijom i Iluzijom, zato i za osnovna životna angažovanja, koja su im neophodna za fizičko održanje, nemaju energije i poleta kao oni kojima su iluzorne vrednosti motivatori.

10. A za sve više težnje pojačanije im se postavljaju zamke, prepreke, poteškoće. Ili su to muke i sužen manevarski prostor u životnim uslovima i okruženju, ili stanputice koje ih vrebaju na svakom koraku i u raznim vodovima u duhovnim učenjima i idejama. Stanputice same po sebi, ili stranputice na koje guraju viši tamni uplivi koji iskrivljuju u prijemu i dobre ideje.

11. Materija i Iluzija ih ne privlače dominantno, nisu im motivatori, da se ostvare u njima ne mogu i kad bi hteli, u višim postignućima se ne mogu usidriti, jer su brane i ometanja takvom usidrenju jači i nemilosrdniji nego ikada.

12. Ne mogu napred, ne mogu nazad, u mestu im je teško.

13. Ako učimo iz Zakona Stvoriteljevih, koje najlakše otkrivamo u samoj Prirodi, u svom funkcionisanju u okviru Prirode (mada ni to nije uvek jednostavno i lako, jer i u ovim domenima imamo intervencije Zlog Boga Zemlje), onda nam Zakoni kažu:

14. Biljke i životinje u Prirodi imaju faze nepovoljnih, čak krajnje nepovoljnih uslova za život i opstanak, faze koje imaju svoj početak i kraj, koje nisu trajne karakteristike jednog podneblja, ali koje treba preživeti.

15. Biljke i životinje tada pređu na režim hibernacije: svoje aktivnosti svode na neophodni minimum, čuvajući, štedeći maksimalno svoju energiju, za doba kada nepodnošljivi uslovi prođu, kada klupko Života nastavlja da se odmotava.

16. Cela planeta, i čovečanstvo sa njom, na njoj, u Interregnumu je i pod Entropijom, sa pojačavanjem sila haosa i sa pojačavanjem iscrpljivanja svih aktera na njoj.

17. Oni koji se i dalje opsesivno igaju svojih iluzornih igara – arče neke poslednje energetske resurse svog bića, možda iz neke svoje budućnosti, koja će im stoga biti takva da se ni neprijatelju ne poželi.

18. Oni koji su duhovno živi ili daju znake života, čekajući Svanuće – moraju da pređu na režim Hibernacije, koji znači elementarno trošenje Energije za fizički nivo življenja, a uz uravnoteženo ulaganje Energije u Više, sa fokusom na Višem, koji im u ekstremno nepovoljnom održava snagu i veru.

19. Individualno se i pre Svanuća svanuće može postići, svanuće ili grandiozno mnogo može postići, naravno, istovremeno i jezivo teško u ambijentu pojačanog karantinsko-zatvorskog režima, ali – moguće je.

20. Uz poznavanje nekih tajni…

21. Rečeno je: hiljade je svetala na sve strane, svetionici duhovnima koji traže po zemaljskoj Tami, kao biseri svetlucaju po najboljim duhovnim učenjima, a takođe nam ih donose i dobra duhovna iskustva kojima nas naše doba daruje.

22. Te jeste nemoguća misija, ali koja se mora ispuniti, da neko ili neki od duhovnih tragalaca i pregalaca u svesti preskoči prag Karantina-Zatvora-Pakla-Matriksa, što mu se u spoljašnjem prelije kao vladanje uslovima u kojima on lično živi.

23. Ispunjenje nemoguće misije, dok je Zli Bog Zemlje još uvek na vlasti, i istovremeno ispunjenje nemoguće misije, koje je druga strana istog kosmičko-planetarnog procesa u kojem je prva strana odstupanje Zlog Boga Zemlje od zemaljskog prestola, i napuštanje energetskih resursa duša zemaljskih bića.

24. Takav individualni podvig ili više njih – Stvoritelju je dovoljan da se ovakav pakao, ovakav ekstrem u udaljenosti njegovih kreiranih ispoljenosti od njega samog, više nikada u Postojanju ne ponovi.

25. Takav podvig je neophodan i dovoljan, jer svaki zadatak u bilo kojem delu Kreacije mora se rešiti, i dok se ne reši – samo će u sledećim ciklusima postajati sve teži. A već vidimo koliko nam je sada ovaj zadatak pretežak, zadatak individualnog iskoraka iz ovakvog zemaljskog Karantina-Zatvora-Pakla-Matriksa.

26. Na kraju tunela sadašnjeg Interregnuma, u kojem leševi lepršaju k'o kolibri, a živi ili bar pomalo živi umrtvljeni da jedva daju znake života – lakšoj i lepšoj realnosti svakako idemo u susret.

27. Jer stagnacija i retrogradnost samo su privremeni, a ne trajni smerovi i principi Prirode i Postojanja, te i ovaj ružni planetarni san Interregnum ne može trajati doveka.

Preneseno sa: https://kuthumimanu.wordpress.com/2016/05/06/interregnum-i-hibernacija/